

РЕШЕНИЕ

№ 4397

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3047** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 6, ал. 3 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на С. Л. В. с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Д. П.-САК, срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/913/05.02.2021г., потвърдена с Решение № 22-РД06-0191/04.03.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, с която е отказана на жалбоподателката месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл.16 “б” от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане (ППЗСП).

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на решението, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необоснованост. Посочват се нарушения и на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че обжалвания административен акт е постановен при липса на мотиви. Сочи се още, че не е разгледана подробно фактичката обстановка. Иска се отмяна на решението, а с него и на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез адв. П. поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът – Директор на дирекция „Социално подпомагане“ – Л., чрез процесуален представител юрк. Л. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбоподателката С. Л. В. е подала Заявление – декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка на 16.11.2020 г., като в него е посочила, че същата е неомъжена, безработна с право на обезщетение и регистрирана в дирекция „Бюро по труда“ като отглежда сама двете си деца П. П. /4 г./ и И. П. /12 г./. Към заявлението са били приложени лист за извършен предварителен контрол за законосъобразност преди вземане на решение за предоставяне на социална подкрепа, както и Удостоверение от 21 СУ „Х. Б.“ за учащата в него И. П., като в периода от 13.11.2020 г. до 27.11. 2020 г. е в обучение от разстояние в електронна среда.

Въз основа на заявлението е изготвен Социален доклад от ДСП – Л. /л. 54/. В него е посочено, че г-жа В. има две деца – на 12 години /ученичка в 7ми клас в 21 СУ „Х. Б.“/ и на 4 години /посещава 178 Детска градина „Сребърно копитце“, припознати от бащата Д. Д. В. няма образувано дело за издръжка от бащата. Органите на социалното подпомагане са установили, че С. В. е безработна като последно е била на трудов договор от 19.02.2016 г. до 13.02.2020 г. като продавач-консултант в [фирма]. Установено е също, че общия месечен доход за м. 10.2020 г. е в размер на 408,20 лева. За същият месец е получила парични обезщетение и помощи по чл. 54б, ал. 1 от КСО в размер на 318,00 лева и е подпомагана от ДСП-Л. по чл. 7, ал. 1 от ЗСПД в размер на 90,00 лева за две деца. В доклада е направено предложение да бъде отказана исканата помощ на основание чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП – В. не е останала без работа поради обявено извънредно положение или извънредна епидемиологична обстановка.

Административното производство е завършило с издаването на процесната Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/913/05.02.2021 г., с която директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ Л. е отказал месечна целева помощ по чл. 16б от ППЗСП с мотив, че жалбоподателката не е останала без работа поради обявено извънредно положение или извънредна епидемиологична обстановка. Заповедта е връчена на 11.02.2021 г.

Така издадената заповед е обжалвана от С. В., въз основа на която е постановено Решение № 22-РД06-0191/04.03.2021 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град, с което заповедта е била потвърдена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 14б – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Предвид разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗСП и чл. 26, ал. 1 от ППЗСП, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в законово установената форма. Не се констатира наличието на съществени процесуални нарушения в производството по издаването ѝ.

Оспорената заповед е издадена при спазване на материалноправните разпоредби и в

съответствие с целта на закона. Съгласно чл.12, ал.1 от ЗСП, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни, като условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи, се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление, които се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика /чл.12, ал.4 от ЗСП/.

В конкретния случай жалбоподателката е поискала отпускане на месечна целева помощ по чл.16б от ППЗСП.

Правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е регламентирано с ПМС №218 от 17.08.2020 г. за допълнение на Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /обн. ДВ бр.77/01.09.2020 г./. В новосъздадената разпоредба на чл.16б, ал.1 от ППЗСП е предвидено, че право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато: т.1 двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от къщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получава парично обезщетение за временна неработоспособност;.2. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4; т.3. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са самоосигуряващи се лица, които не могат да упражняват занаяти си поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка; 4. двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, по т. 1, 2 или 3 не получават обезщетение за бременност и раждане.

В чл.16б, ал.3 и ал.4 от ППЗСП нормативно са регламентирани и други условия за отпускане на месечната целева социална помощ по чл.16б от ППЗСП - децата да не са настанени извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; децата да не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка и средномесечният доход на член от семейството за месеца, в който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, е по-нисък или равен на 150 % от минималната работна заплата.

Видно от цитираните разпоредби, месечната целева помощ по чл. 16б от ППЗСП е свързана с подпомагане на семействата с деца до 14-годишна възраст, когато децата не посещават училище, детска ясла, детска градина и предучилищните групи поради въведените ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка, и по отношение на родителите, респ. на единия родител или на родителя, отглеждащ сам дете е налице някоя от хипотезите по чл.16б, ал.1, т.1 – 3 от ППЗСП.

Целта на предоставяната помощ е да се подпомогнат финансово семействата с деца, които във време на въведено извънредно положение или извънредна епидемична обстановка са били лишени от възможност да получават обичайните си доходи поради

загуба на работата или неплатен отпуск, което е резултат именно от въведените ограничения във връзка с извънредно положение или извънредната епидемична обстановка на територията на страната, свързана с разпространение на COVID-19.

В случая е безспорно, че децата не посещават училище или детска ясла и градина заради въведената епидемиологична обстановка и за В. е установено, че е безработна, с регистрация в дирекция „Бюро по труда“ от 14.02.2020 г., с последен трудов договор до 13.02.2020 г., от което е видно, че тя не е останала без работа след 13.03.2020 г., вследствие на обявената извънредна епидемиологична обстановка в страната.

Наред с горното, правилно в становището си ДСП Л. е посочило, че не са изчерпани възможностите за самоиздръжката, въпреки, че В. не съжителства с бащата на децата си, с оглед разпоредбата на чл. 143, ал. 1 и ал. 2 от Семейния кодекс.

Предвид изложеното дотук, жалбата срещу оспорената заповед се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото на ответната страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски. Разноските са своевременно поискани и следва жалбоподателката да бъде осъдена да заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. В. с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/913/05.02.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0191/04.03.2021г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

ОСЪЖДА С. Л. В. с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: